

Resolució contra TTIP

Convenció Nacional de Joves d'Esquerra Verda

El passat 17 de març va tenir lloc a Madrid una de les reunions per a negociar un acord comercial entre la Unió Europea i els Estats Units. L'Acord Transatlàntic de Comerç i Inversió (TTIP per les sigles en anglès), va molt més enllà del comerç. Fent una lectura de l'actual text en negociació, l'acord tindrà un impacte ampli i irreversible en molts aspectes de la nostra vida quotidiana: en la salut, l'alimentació, el treball, la seguretat dels productes, el medi ambient, els drets laborals i les polítiques de privacitat. Aquestes noves regulacions en aquests camps, poden canviar profundament les relacions que s'estableixen amb les institucions democràtiques ja que planteja assaltar drets de la ciutadania per a cedir-los a les grans empreses i corporacions.

Tot i la rellevància d'aquestes negociacions i les conseqüències que se'n derivaran, són del tot desconegudes per a la majoria de la ciutadania. Els negociadors de la Comissió Europea mantenen un total obscurantisme sobre l'estat i dimensió de les negociacions i sobre l'impacte real que suposarà l'acord. La manca de transparència en les negociacions del TTIP demostra com els poders polítics, econòmics i mediàtics tenen gran interès en silenciar-ho. De fet, fins i tot els membres del Parlament Europeu que tenen un paper important en les relacions comercials d'Europa ja que poden vetar els acords comercials (com van fer amb l'Acord Comercial Antifalsificació, ACTA), només se'ls ha permès l'accés a un nombre limitat de textos de la negociació.

Però la falta de transparència en les negociacions no és l'únic menyspreu a les institucions democràtiques que suposa el TTIP. Un dels punts més preocupants és la inclusió del mecanisme de solució de controvèrsies inversor-estat (ISDS per les sigles en anglès) establert per l'Organització Mundial del Comerç. Aquest mecanisme permet als inversors estrangers eludir els tribunals nacionals i presentar les seves queixes directament als tribunals internacionals d'arbitratge, sovint compostos per advocats de les mateixes empreses. Es tracte d'un privilegi per a les empreses més poderoses inconcebible i injustificable. Si un fals "tribunal" conclou que les polítiques decidides democràticament poden reduir els guanys d'empreses privades, aquest ISDS pot obligar a un govern a pagar milers de milions en danys i perjudicis. Això limita la llibertat democràtica per legislar sobre assumptes socials, laborals, ambientals, de salut i financers, entre d'altres.

L'ISDS ja existeix en altres acords comercials i els resultats han estat desastrosos per a la ciutadania: sancions milionàries a Austràlia i Uruguai per la seva legislació antitabac, a l'Argentina per establir impostos sobre l'Energia, al Canadà per una moratòria al fracking, a Alemanya per la moratòria a les nuclears post Fukushima, o a Eslovàquia per paraitzar

privatitzacions d'hospitals. Aquests exemples demostren que és un pseudo tribunal format per defensors dels interessos de les empreses que els anteposa a les lleis i a la pròpia democràcia.

Aquest fet es veurà agreujat amb la creació d'un Consell de Cooperació Regulatori (CCR) entre els EUA i la UE. L'objectiu d'aquest CCR és simple: abans d'elaborar la nova legislació (en alguna de les matèries afectades pel TTIP) representants dels EUA, de la UE i de les grans empreses transnacionals, tenen l'oportunitat d'analitzar, influir i condicionar aquesta legislació.

Un dels altres elements claus que s'estan negociant és el "reconeixement mutu" d'estàndards, que suposa que allò que és bo per als EUA és bo per a la UE i viceversa, ignorant els diferents nivells de protecció social o ambiental. Per exemple, els EUA no tenen ratificades sis de les vuit normes fonamentals del treball de l'Organització Internacional del Treball (OIT), inclosa la Convenció sobre la llibertat sindical i el dret de negociació col·lectiva. Per tant, suposa negociar una reducció de les normes de la UE, en aquest cas concret, demostra com la UE no té cap ambició d'avançar en major protecció dels drets laborals, ans al contrari. Sobre la base del "reconeixement mutu", les empreses transnacionals podran utilitzar les seves empreses subsidiàries en l'altre continent per aprofitar els avantatges de les diferències en la regulació. A la pràctica, s'anul·la de manera efectiva el dret de regular i es fomenta un dúmping desregulador sense precedents. A nivell financer, els bancs europeus sortirien fortament beneficiats ja que la regulació financera posterior a la crisi del 2008 és més exigent a Estats Units que a la UE. Un altre efecte del TTIP serà l'afebliment de les normes europees establertes per als serveis d'interès públic. Per exemple, facilitarà la privatització dels serveis d'aigua, o limitarà fortament les opcions per a l'adjudicació de les licitacions públiques en funció de criteris ecològics o socials.

En definitiva, el Tractat Transatlàntic de Comerç i Inversions suposarà un pas més cap el procés de liberalització i privatització que pateix la ciutadania europea. Aquest Acord va en la lògica de les mesures imposades per la Troika (retallades, pèrdua de drets i de qualitat de serveis, acomiadaments...) i es traduirà, també, en augment de l'atur i de la precarietat laboral, i en conseqüència l'empobriment de la població.

Per tot això, Joves d'Esquerra Verda:

- Mostrem el rebuig al TTIP perquè suposa una pèrdua de democràcia i transparència, ja que cedeix poder a les multinacionals que només vetllen pels seus beneficis econòmics en detriment de la sobirania popular dels Estats, augmentant així la precarietat i l'empobriment de la ciutadania.
- Ens sumem a les campanyes de lluita contra el TTIP a nivell autonòmic, estatal i internacional.

Blanes, 29 de març de 2014